

[Aksel Larsen.]

lovstillægget, da vidste vi, hvad vi havde med at gøre; men lave en lovgivning på det løse grundlag, man her bygger på, udfra tænkte situationer og uden at tage hensyn til de reelle erfaringer fra besættelsestiden, det vil vi ikke være med til.

Det ærede medlem hr. Thestrup vedkender sig det citat, jeg anførte af ham, selvom han ikke kunne huske, hvor han havde sagt det, men han forsvarede sig med, at juristudvalget har sagt noget lignende.

Juristudvalgets citat går ud på, at det under sidste krig havde vist sig, at der fra ideologiernes side var en vis evne til at sympatisere med besættelsesmagten, men der tales aldeles ikke om, at det under sidste krig havde vist sig, at kommunisterne forrådte deres nation på grund af deres ideologi. (*Thestrup*: Det har jeg heller ikke sagt!). Det ærede medlem forsøgte at bruge juristudvalgets citat som støtte for sin påstand om, at kommunisterne i kraft af deres ideologi ville forråde deres nation, men det har det ærede medlem aldeles ikke lov til.

Det ærede medlems eksempel med spionage var meget dårligt. Han burde i det mindste være en så kyndig og sundt tænkende jurist, at han kunne se, hvad der var avner og hvad der var korn i de store opreklamerede sager (*Thestrup*: Ja, De kan skelne mellem avner og korn!) Ja, det kan jeg.

Så er der tilbage kun dette: Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup erklærede kategorisk, at Danmark ikke er nogen politistat og ikke på vej til at blive det. Hvorfor i alverden følte det ærede medlem så ikke trang til at beskæftige sig med det eksempel på, at Danmark er ved at blive en politistat, som jeg fremdrog her? Det var der forøvrigt heller ingen andre, der gjorde. Jeg skal gerne gentage det, idet jeg dog forinden vil have lov at sige, at jeg noterer mig, at det ærede medlem hr. Hans Hækkerup absolut ikke følte trang til at udtale sig om de hundredtusinder af kroner, socialdemokratiske forlag og institutioner har fået betalt af amerikanerne for at lave propaganda-virksomhed herhjemme og udgive bøger og brochurer, som passer i amerikanernes kram.

Det, jeg har nævnt, er, at overbestyrelsen for De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger den 27. september 1950 har udsendt et cirkulære til kredsorganisationerne, hvori de meddeler, at når nogen søger optagelse i De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, skal man henvende sig til kriminalpolitiet på vedkommende sted, i vedkommende egn eller by og

spørge, om man må optage vedkommende, og kriminalpolitiet har erklæret sig villig til at yde bistand og at udtale sig om, hvorvidt de, der søger optagelse, er kommunister eller på anden måde kan betragtes som illoyale. Samarbejdet er etableret og har eksisteret nu i halvandet år, og det er et tragisk tegn på, hvor dybt de, som her altid med ord forsvarer demokratiet, er sunket, at når sådanne sager drages frem fra folketingets talerstol, så kommer de nok herop bagefter, men tier bomstille om det, de vover ikke at udtrykke deres mening.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Jeg har fået at vide, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen gentagne gange under denne debat har antydnet, at De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger skulle have en aftale med kriminalpolitiet. Jeg vil heroverfor gerne oplyse, at vor besiddelse af geværer og våben i det hele taget hviler på våbenloven, hvorefter vi har tilladelse til at have våben ude omkring. Hvad der kan være af aftaler er fuldkommen frivilligt og noget, som det ærede medlem aldeles ikke har nødig at blande sig i. Vi har aldrig nogensinde været ude for tvang fra politiets side, og hvilke aftaler vi har, skal jeg nok gøre rede for overfor vor kompetente forsamling, men ikke overfor det ærede medlem her.

Justitsministeren (Helga Petersen): Jeg skal indskrænke mig til at takke det ærede medlem hr. Johs. Christiansen for hans berigtigelse vedrørende professor le Maires udtalelse i Kriminalistforeningen. Forklaringen på vor forskellige opfattelse ligger måske i, at artiklen er skrevet et lille halvt år efter mødet i Kriminalistforeningen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: At De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger har haft tilladelse til at besidde våben, tvivler jeg ikke om, men jeg tror ikke, der i loven står noget om, at det er afhængigt af borgernes politiske opfattelse, om de kan få våben. Aftalen med politiet er frivillig, siges der. Ja, det ved jeg. Det er det ærede medlem hr. Arnth Jensen og hans overbestyrelse, der selv har søgt den etableret, og jeg har ved at drage sagen frem villet vise, hvor illusorisk foreningsfriheden er her i landet, når en overbestyrelse i hemmelighed, uden at 220 000 medlemmer ved det, etablerer en sådan aftale, hvor illusorisk den er, når politiet drages ind i sådanne aftaler, og når det